

[Dorte Bennedsen]

man skal være varsom med at kaste med sten, når man bor i et glashus. Jeg forstår, at han forleden i TV-Avisen havde sagt, at Folketinget var som uartige skolebørn, der først skrev deres stile den sidste aften. Dertil må man svare, at når man først får emnet på stilen den sidste aften, har man jo ikke ret mange muligheder for at skrive den før.

Men essensen af de mange paragraffer er, at ministeren ønsker en råstofafgift med et provenu på 200 mio. kr. og en affaldsafgift med et samlet provenu på 500 mio. kr. inklusive den eksisterende afgift.

Socialdemokratiet afviser ikke på forhånd at indføre miljøafgifter. Vi har rent faktisk medvirket til at gennemføre flere af slagsen. Men det forslag, der nu ligger foran os, vil vi godt spise brød til.

Råstofafgiften forekommer os at være en rent fiskal afgift beregnet til at udfylde nogle af hullerne i regeringens finanslov. Ministeren skriver så smukt, at afgiften skal medvirke til finansiering af statslige aktiviteter på miljø- og råstofområdet. Pæne ord, der dækker over, at statens bidrag til de nævnte områder så kan blive mindre.

I bemærkningerne hedder det også, at afgiften skal tilskynde til, at råstofforbruget begrænses. Mener ministeren virkelig i ramme alvor, at fordi vi lægger 5 kr. oven i prisen på en ton ral, vil der blive anvendt mindre ral i Danmark? Min erfaring siger mig, at så naiv kan ministeren ikke være.

Anderledes forholder det sig med affaldsafgiften, som med det nu foreslåede kommer op på et niveau, hvor alle undersøgelser viser, at den vil have en adfærdsregulerende effekt – og så langt så godt. Men til gengæld giver bemærkningerne til affaldsafgiften en række problemer. Af teksten er det meget vanskeligt at se, hvad merprovenuet på 340 mio. kr. skal bruges til, og en sådan uklarhed plejer at være ensbetydende med, at pengene direkte eller indirekte skal i finansministerens kasse til dækning af det voksende underskud.

Jeg skal ikke trække tiden i langdrag ved denne sene førstebehandling, men blot sige, at Socialdemokratiet for det første finder det vigtigt, at kommunerne får dækket deres merudgifter ved loven 100 pct., og vi finder det også vigtigt, at en rimelig del af provenuet reserveres til at få gang i kommunale initiativer på genanvendelsesområdet.

Mine sidste bemærkninger skal gå på ikrafttrædelsestidspunktet, som er 1. januar 1990.

Det er faktisk fuldstændig utåleligt, at regeringen snart sagt hver eneste forsommer påtvinger kommunerne en økonomisk aftale, som kommunerne så loyalt lever op til i deres budgetvedtagelser om efteråret, kun for at opdage ved juletid, at regeringen bryder aftalen og pålægger kommunerne at opkræve langt større takster end dem, de for længst har meldt ud til borgerne.

I øvrigt vil jeg i den forbindelse også gøre den bemærkning, at det må siges at være meget i strid med god skik, at den økonomiske side af forslaget overhovedet ikke har været drøftet med Kommunernes Landsforening.

Rygterne svirrer som bekendt i dette hus, og et af de mere vedholdende rygter går på, at den radikale miljøminister nu har besluttet sig for at lave miljøpolitik sammen med Fremskridtspartiet. Men på trods af disse rygter vil Socialdemokratiet gerne give tilsagn om at gå ind i en fordomsfri drøftelse af, hvordan vi kan tilrettelægge miljøafgifter på de nævnte områder, således at de får en miljøpolitisk effekt, samtidig med at de ikke giver utålelige vilkår for kommunerne.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg tror ikke, det kommer bag på nogen, at jeg på dette sene tidspunkt - vel heller ikke til overraskelse for nogen - erklærer, at Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig lovforslagets hurtige gennemførelse.

Leif Hermann (SF):

Ja, det kan undertiden overraske, at der er nogen, der kan skrive så korte stile om så komplicerede emner, som det just er sket fra den konservative ordførers side.

Nu er det jo afgifter, det her, og i grunden kunne man undre sig over, at regeringspartiernes skatte- og afgiftspolitiske ordfører, hr. Glistrup, ikke er til stede og også behandler det, men sandsynligheden for, at hr. Glistrup er blevet hæs af al den megen optræden på regeringspartiernes vegne i eftermiddag og i aften, er jo overordentlig stor. Så jeg har valgt at ansøge det ud fra lidt miljøsynspunkt og måske også lidt afgiftssynspunkt.

Nu er det jo et forslag, miljøministeren fremsætter, og ministeren har igennem sin tid som